

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจการงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าที่ควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสาน ให้คงอยู่คู่ชาติตลอดไป (กรมวิชาการ, 2551 : 37) ภาษาไทยมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต ความเป็นปึกแผ่นของสังคมไทย คนไทยจำเป็นต้องตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทย ต้องทำความเข้าใจ ศึกษาหลักเกณฑ์ทางภาษาและฝึกฝนให้เกิดทักษะ การฟัง การดู การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสาร การเรียนรู้ การแสวงหาความรู้ การเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน การสร้างความเป็นเอกภาพของชาติและความจงรักภักดี เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศชาติ (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2545 : 5)

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในโรงเรียนระดับประถมศึกษาในปัจจุบัน พบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยค่อนข้างต่ำ ซึ่งทักษะที่มีปัญหาได้แก่ ทักษะการอ่านคำควบกล้ำ ซึ่งกรมวิชาการ (2546 ข : 168) ได้กล่าวถึงความสำคัญ เรื่องอักษรควบกล้ำไว้ว่าอักษรควบเป็นลักษณะเฉพาะที่สำคัญอย่างหนึ่งของภาษาไทย ปัจจุบันคนส่วนใหญ่ไม่ค่อยให้ความสำคัญต่อการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบให้ถูกต้องชัดเจนแม้แต่คนที่อยู่ในวงการศึกษาก็มีตำแหน่งหน้าที่สำคัญของประเทศก็จะพูดตามสบาย ขาดความระมัดระวังในเรื่องการออกเสียงคำประเภนี้เท่าที่ควร ซึ่งจะเป็นตัวอย่างให้เยาวชนรุ่นหลัง

ไม่ให้ความสำคัญต่อการออกเสียงคำไทยให้ถูกต้อง ด้วยคำที่ใช้อักษรควมมีลักษณะทำให้เสียงในภาษาไทยมีความไพเราะแสดงถึงความประณีตของการออกเสียงคำ เพราะการออกเสียงคำควมกล้ำจะแตกต่างจากการออกเสียงคำที่มีพยัญชนะตัวเดียว เช่น คำว่า ฟัน กับคำว่า ควัน หากผู้พูดไม่ระมัดระวังในการออกเสียงจะออกเสียงผิด ทำให้ความหมายผิดไปด้วย และการออกเสียงผิดจะโดยหลังเปล่งหรือความไม่ใส่ใจก็ตาม ย่อมแสดงถึงความเป็นผู้ไม่สันทัดในการใช้ภาษา การไม่ระมัดระวังออกเสียงอ่านหรือพูดให้ชัดเจน นอกจากจะทำให้การสื่อความหมายผิดพลาดแล้วยังทำให้เสียบุคลิกภาพของผู้พูดหรือผู้อ่านนั้นด้วยปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกับปัญหาดังกล่าวคือ ครูมีชั่วโมงสอนมาก มีภาระหน้าที่อื่น ๆ ที่ต้องรับผิดชอบ จึงทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพมากเท่าที่ควร หลักการและแนวคิดในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมต่อการเรียนรู้ของนักเรียนได้แก่ การมุ่งเน้นให้นักเรียนได้แสดงออกและมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมที่เน้นการฝึกและพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้านให้สัมพันธ์กัน โดยเฉพาะการอ่านและการเขียนเป็นทักษะทางภาษาที่สัมพันธ์กัน และจำเป็นอย่างมากในการดำรงชีวิตของคนในยุคปัจจุบัน เพราะการอ่านและการเขียนเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ ซึ่งจะทำให้คนไทยเป็นผู้ที่ทันต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ฉะนั้นคนเราจำเป็นต้องมีทักษะในการอ่านและการเขียน ซึ่งในเรื่องการแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้ (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. 2539 : 57-58 ; อ้างถึงในสัญญา แก่นพรหม. 2549 : เว็บไซค์) ได้ให้แนวคิดไว้ว่า เสียงที่ออกผิดเพี้ยนไป เช่นนี้เป็นสิ่งที่แก้ไขได้โดยฝึกออกเสียงให้ถูกต้องแล้วฝึกบ่อย ๆ จะได้ผล

ประสบการณ์ที่ผ่านมา ผู้วิจัยในฐานะที่ทำหน้าที่สอนภาษาไทยมานานพอสมควรในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านนาจานบ่อแก้ววิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 ได้พบปัญหาเกี่ยวกับการใช้ภาษาของเด็กที่ไม่ถูกต้องมาโดยตลอด โดยเฉพาะการอ่านคำควมกล้ำ ซึ่งเป็นปัญหาและเป็นเรื่องยากมากของคนอีสาน เพราะโดยปกติคนอีสานจะไม่มีการออกเสียงควมกล้ำ และนักเรียนอ่านคำควมกล้ำไม่คล่องเขียนไม่ถูกต้อง และไม่กล้าอ่านออกเสียงดัง อีกอย่างครูขาดเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ ครูไม่ใช้แรงเสริมทำให้บรรยากาศในห้องเรียนตึงเครียด จึงส่งผลให้เกิดความเบื่อหน่าย ไม่สนใจอยากเรียน มีการสื่อสารที่ผิดเพี้ยนส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำ ทั้งในปีการศึกษา 2554 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 67.50 และในปีการศึกษา 2555 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 68.10 (โรงเรียนบ้านนาจานบ่อแก้ววิทยาคาร. 2554 - 2555) ตัวอย่างเช่น การอ่านคำควมกล้ำ ว ออกเสียงเป็น ฟ เช่น กวาง ออกเสียงเป็น ฟาง ความ ออกเสียงเป็น ฟาม ควาย ออกเสียงเป็น ฟาย, กวัก ออกเสียงเป็น ฟัก เป็นต้น อ่านคำควมกล้ำ ล ไม่ออกเสียง ล กล้ำ เช่น กลาง ออกเสียงเป็น

กาง ปลอดภัยเสียงเป็น ปอด เป็นต้น อ่านคำควบกล้ำ ร ปลอดภัยเสียงเป็นอ่านคำควบกล้ำ ล เช่น รัก ปลอดภัยเสียงเป็น ลัก และนักเรียนบางคนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร โดย ไม่ออกเสียงควบกล้ำ เช่น แปร่ง ปลอดภัยเสียงเป็น แปร่ง ปราบ ปลอดภัยเสียงเป็น ป่าบ ครู ปลอดภัยเสียงเป็น อุ เป็นต้น

การพัฒนาการสอนรูปแบบต่าง ๆ ที่หลากหลาย แต่ที่สำคัญและใช้ในการฝึกฝนได้ผล คือ การใช้แบบฝึก เพราะแบบฝึกเป็นสิ่งที่ช่วยในการพัฒนาความสามารถ ได้มากที่สุด แบบฝึกแบ่งออกเป็นหลายประเภท เช่น แบบฝึกการอ่าน แบบฝึกการเขียน แบบฝึกการคิดคำนวณ แบบฝึกการคิดวิเคราะห์ ซึ่งแบบฝึกต่าง ๆ ต้องสอดคล้องและเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนที่จะสามารถศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเอง ดังนั้นภาษาไทยซึ่งเป็นวิชาพื้นฐานในการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ จึงมีความสำคัญมากในการที่จะต้องฝึกการอ่านและการเขียนให้ถูกต้องดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยหลายชิ้นที่ชี้ให้เห็นว่า แบบฝึกที่ผลิตขึ้นเป็นสื่อที่ช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ปานดาว วาด โลกสูง (2547 : 65-66) ได้พัฒนาแผนการเรียนรู้การอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึก พบว่าแผนการเรียนรู้การอ่าน และเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้แบบฝึก มีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.53/91.37 ดัชนีประสิทธิผลของแผนการเรียนรู้เท่ากับ 0.78 ซึ่งหมายถึงผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 78 อนงค์ ใจรงกา (2548 : 56) ได้ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการเปรียบเทียบนักเรียนได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ก่อนและหลังเรียน พบว่านักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงหลังใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึก จรรยาดี จันทร์โสภา (2551 : บทคัดย่อ) ได้พัฒนาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ โดยใช้แบบฝึกที่มีภาพประกอบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำที่มีภาพประกอบสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ในการฝึกการอ่านคำควบกล้ำในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้สูงกว่าร้อยละ 70 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ร้อยละ 82.00/89.33

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ยังไม่บรรลุผลเท่าที่ควร จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกนับเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาและเป็นแนวทางแก้ไขปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้ประสิทธิภาพ เพราะแบบฝึกเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการสอนภาษา ทำให้เด็กเกิด

ความแม่นยำคล่องแคล่วในแต่ละทักษะและสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินทักษะทางภาษาของนักเรียนได้ (กรมวิชาการ. 2546 ข : 1) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ (มัทธนา พันธุ์ประสิทธิ์. 2543 : 99 -100 ; อ้างถึงในสัญญา แก่นพรม. 2549 : เว็บไซต์) ที่ได้กล่าวไว้ว่าเด็กนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกชนิดต่าง ๆ จะมีความคงทนในการเรียนรู้ได้ดี เพราะได้ฝึกกระทำบ่อย ๆ ได้ลงมือฝึกกระทำด้วยตนเองและเกิดความสนุกสนานในการทำแบบฝึก สื่อการสอนประเภทชุดฝึก หรือแบบฝึก จะช่วยให้นักเรียนเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียนรู้สูงที่สุด ดังนั้นการฝึกอ่านและเขียนที่ถูกต้อง ต้องอาศัยการฝึกฝน ย้ำทำ ทบทวนบ่อย ๆ ด้วย และวิธีที่จะพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนให้ได้ผลดี คือ การพัฒนาแผนการเรียนรู้การสอนอ่านและการสอนเขียน โดยใช้แบบฝึก ซึ่งเชื่อว่าผู้เรียนจะประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาไทยและเกิดทักษะในการเรียนได้อย่างถูกต้องอันเป็นพื้นฐานนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนวิชาอื่น ๆ ด้วย

สาเหตุดังกล่าวจึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านนาจานบ่อแก้ววิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 ได้ตระหนักถึงปัญหาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียน จึงพัฒนาการเรียนรู้ เรื่อง คำควบกล้ำ และความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อส่งเสริมให้เหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอนที่จะทำให้นักเรียนมีทักษะเรื่อง คำควบกล้ำ ที่มีประสิทธิภาพต่อไป

คำถามการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ หรือไม่
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง คำควบกล้ำ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะประกอบ กลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง คำควบกล้ำนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนที่เรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง คำควบกล้ำนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความเชื่อมั่นในตนเองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ศูนย์เครือข่าย ที่ 13 หนองแปน อำเภอัญญาคีรี จังหวัดขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 จำนวน 6 โรงเรียน รวมนักเรียนทั้งสิ้น 80 คน ซึ่งมีบริบทโรงเรียนและสภาพแวดล้อมคล้ายกัน มีวัฒนธรรมท้องถิ่น และใช้ภาษาในการสื่อสารทำให้เกิดปัญหาในการออกเสียงคำควบกล้ำเหมือนกัน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนบ้านนาจานบ่อแก้ววิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 อำเภอัญญาคีรี จังหวัดขอนแก่น จำนวน 1 ห้อง จำนวนนักเรียน 14 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

2. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาหาความรู้

2.1 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เนื้อหาวิชาภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 เรื่อง คำควบกล้ำ ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาของคำควบกล้ำไม่แท้ และคำควบกล้ำแท้ ร ล ว ที่มีในหนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา (ภาษาพาที) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 60 คำ รวม 12 ชั่วโมง

2.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

2.2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD

2.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

- 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ
- 2) ความเชื่อมั่นในตนเอง

3. ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ตลอดปีการศึกษา 2556

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. กลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD หมายถึง กลุ่มที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ การสอนที่ให้นักเรียนที่มีระดับความสามารถที่แตกต่างกัน มาทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ที่มีระดับปัญญาและความสามารถแตกต่างกัน โดยครูเป็นผู้กำหนดบทเรียนและงานของกลุ่ม ครูเป็นผู้เสนอบทเรียนให้กับนักเรียนทั้งชั้น แล้วให้กลุ่มทำงานตามที่ครูกำหนด นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน คนที่เรียนเก่งช่วยเหลือเพื่อน ๆ เวลาสอบทุกคนต่างทำข้อสอบของตนแล้วครูนำคะแนนของสมาชิกทุกคนภายในกลุ่มมาคิดเป็นคะแนนของกลุ่ม และอาจจัดลำดับของคะแนนทุกกลุ่ม แล้วปิดประกาศให้ทุกคนทราบ มีขั้นตอนกิจกรรม ดังนี้

1.1 ครูนำเสนอประเด็นหรือเนื้อหาใหม่ โดยอาจนำเสนอด้วยสื่อที่น่าสนใจใช้การสอนโดยตรง หรือตั้งประเด็นให้ผู้เรียนอภิปราย

1.2 จัดผู้เรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน ให้สมาชิกมีความสามารถคละกัน มีทั้งความสามารถสูง กลาง และต่ำ

1.3 แต่ละกลุ่มร่วมกันศึกษาทบทวนเนื้อหาที่ครูนำเสนอจนเข้าใจ

1.4 ผู้เรียนทุกคนในกลุ่มทำแบบทดสอบ (Quiz) เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน

1.5 ตรวจสอบคำตอบของผู้เรียน นำคะแนนของสมาชิกทุกคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม

1.6 กลุ่มที่ได้คะแนนรวมสูงสุด (ในกรณีที่แต่ละกลุ่มมีจำนวนสมาชิกไม่เท่ากัน ให้ใช้คะแนนเฉลี่ยแทนคะแนนรวม) จะได้รับคำชมเชย โดยอาจติดประกาศไว้ที่บอร์ด หรือป้ายนิเทศของห้องเรียน

2. แบบฝึก หมายถึง นวัตกรรมการนำเสนอความรู้เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามลำดับจากง่ายไปหายาก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยจัดเนื้อหาออกเป็นส่วนย่อย ๆ จำนวน 6 หน่วย 12 แบบฝึก ได้แก่

- 2.1 หน่วยที่ 1 ความรู้พื้นฐานคำควบกล้ำ
- 2.2 หน่วยที่ 2 คำควบกล้ำแท้ กร ขร คร ตร พร พร
- 2.3 หน่วยที่ 3 คำควบกล้ำแท้ กล คล ปล ผล พล
- 2.4 หน่วยที่ 4 คำควบกล้ำแท้ กว ขว คว
- 2.5 หน่วยที่ 5 คำควบกล้ำไม่แท้ จร ชร ทร ศรี สร
- 2.6 หน่วยที่ 6 คำควบกล้ำแท้ และคำควบกล้ำไม่แท้

3. คำควบกล้ำ หมายถึง คำที่มีพยัญชนะต้น 2 ตัวเรียงกัน ประสมสระเดียวกัน พยัญชนะตัวที่ 2 ได้แก่ ร ล ว เมื่ออ่านออกเสียงต้องอ่านพร้อมกัน เป็นเสียงกล้ำกัน ออกเสียงสระร่วมกัน และเสียงวรรณยุกต์ตามพยัญชนะตัวหน้า

4. การอ่านคำควบกล้ำ หมายถึง ความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำ โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

5. การเขียนคำควบกล้ำ หมายถึง ความสามารถในการเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

6. แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ซึ่งมีการเตรียมการล่วงหน้าอย่างมีระบบแบบแผน เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง คำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ จำนวน 12 แผน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้เป็นคู่มือในการฝึกและพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้

7. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนของผู้เรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD

8. ประสิทธิภาพ หมายถึง คุณภาพกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพไว้เท่ากับ 80/80 ซึ่งหมายถึง

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยนักเรียนทุกคน จากพฤติกรรมการเรียนและผลงานนักเรียน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมด ที่ได้จากคะแนนการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยร้อยละตั้งแต่ 80 ขึ้นไป

9. ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงถึงความสามารถของเด็ก ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในการค้นพบถึงวิธีการระหัดดินในการแสดงออก กล้าคิด กล้าทำ มีความมั่นใจในตนเองและการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสมและมีความสุข ซึ่งวัดได้จากการสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมที่แสดงถึงความเชื่อมั่นในตนเองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความเชื่อมั่นในตนเองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. ได้แนวทางสำหรับครูผู้สนใจนำไปใช้พัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป